גמ׳ תְּרֵי קְרָאֵי כְּתִיבִי בְּנוֹתָר. חַד בְּפֶסַח וְחַד בְּחוֹלָה. מַפְקִישׁ תּוֹלָתוֹ וְקָבְדָה, וְהָפְרִישׁ מֵחֶרֶת הָרִאשׁוֹנָה, הָוְיָא שְׁנֵיהֶם חֲלִיפִין. מַפְקִישׁ חֲלִיפֵי חוֹלָה וּקְרֵיבֵיהּ: וְוִלְּדוֹת תְּמוּרָה[א]. וְלַד חוֹלָה וּתְמוּרַת חוֹלָה, וְכוּלָּן קְרֵיבִין, כִּדְתָמְרִינַן בְּבְכוֹרוֹת (דף י״ז:) ׳רַק קָדֶשְׁךָ׳ אֵלּוּ הַתְּמוּרוֹת, ׳אֲשֶׁר יִהְיוּ לְךָ׳ אֵלּוּ הַוְּלָדוֹת, וְכֵיוָן מֵאֵי קוֹרֵא לְהוּ ׳תִּשָּׂא וּבָאתָ׳ וְגוֹ׳: ת״ל ׳וְשָׁבַרְתָּ׳. דַּהֲוָה לֵיהּ לְמִכְתַּב ׳וְמוֹתָם בְּיוֹמוֹ יֵאָכֵל׳, הָוֵה לֵיהּ קָרָא ׳יֵאָכֵל׳ לְדָרָשָׁה: שְׁלָמֵי נָזִיר. אֵיל נָזִיר שֶׁנִּטְעוּן לֶחֶם כְּמוֹתָהּ: ׳וְשָׁבַרְתָּ׳ פֶּסַח. תְּגִינָא אַרְבָּעָה עָשָׂר. אֲבָל שְׁלָמִים בְּעָלְמָא לָא מָצֵי לְרַבּוּיֵי, דְּהָא כְּתִיב בְּהָדְיָא בְּהוּ שְׁנֵי יָמִים[ב], ׳בְּיוֹם זִבְחֵכֶם יֵאָכֵל וּמִמָּחֳרָת׳: ה״ג א״כ לֵיכָּא קְרָא ׳לֹא תוֹתִירוּ׳. דִּכְתִיב בְּכָל שָׁחָר הַמּוֹקְרִים לְשׁוֹן נוֹתֵר: וְעוֹד מַעְמָא דְּרִ׳ יְהוּדָה ע״כ סְבָרָא הוּא. וְלֹא מְרַיְבּוּי דִּקְרָא, אֶלָּא ס״ל דְּהוֹאִיל וּמִיפְסֵיל בְּהוֹלָאָה וּבְקִיבּוּץ, מִיפְסֵיל נַמִּי בְּמַשֶּׁבֶת הוֹלָאָה וְקִיבּוּץ: שֶׁאִם הִנִּיחַ לָמָחָר שֶׁהוּא פָּסוּל. דְּדָם נִפְסָל בְּשִׁקִּיעַת חַמָּה: וְגַבְּלוּג נַמִּי ר׳ יְהוּדָה בְּכוּחֵהוּ. הוֹאִיל וְטַעְמָא מֵאֵי סְבָרָא הוּא, נִפְלוּג בְּכוּחֵהוּ כָּךְ דְּמַתְנִיתִין דְּקָתְנֵי כֵּשֵׁר. וּמִשְּׁנֵיהֶן ׳כִּדְי מַיְיֵיהוּ נִפְלוּג׳: מִי קָא מִיפְסֵיל. אִם הָיָה שׁוֹבֵר אֶת הָעֲצָמוֹת אוֹ אוֹכֵל מִן: שֶׁיְּקַרִיבוּהוּ טְמֵאִים מִי קָמִיפְסֵיל. דְּהַאי ׳יַקְרִיבוּהוּ׳ בְּזִימוּרִין קָאָמַר, דּוּמְיָא דְּ׳יֹאכְלוּהוּ׳[ד] בְּבָשָׂר, וְכֵן אִם יֹאכְלוּ טְמֵאִים אוֹ עֲרֵלִים זֶבַח שֶׁנִּזְרַק דָּמוֹ מִלְּרַצּוֹת: מִנַּיִן לְהַכְלָתָן מִי מִפְסֵיל קָרְבָּן מִלְּרַצּוֹת. וְאִם תֹּאמַר, הַשֵּׁב לְהַכְלָתָן אִם אֵינוֹ עָנִין לְמִחְשֶׁבֶת נוֹתָר, אֲבָל בַּאֲנָדוֹת, הַכֹּל טָהוֹר. הַמּוֹסֵר מַפְתְּחוֹ לְעֵם הָאָרֶץ, הַבַּיִת טָהוֹר, שֶׁלֹּא מָסַר לוֹ אֶלָּא שְׁמִירַת הַמַּפְתֵּחַ:

בִּפְנִים בַּחוּץ, וְאֶת הַנִּיתָּנִין בַּחוּץ בִּפְנִים, שֶׁיֹּאכְלוּהוּ טְמֵאִים, שֶׁיַּקְרִיבוּהוּ טְמֵאִים, [ה]שֶׁיֹּאכְלוּהוּ עֲרֵלִים, וְשֶׁיַּקְרִיבוּהוּ עֲרֵלִים, לְשַׁבֵּר עַצְמוֹת הַפֶּסַח לֶאֱכוֹל הֵימֶנּוּ נָא, וּלְעָרֵב דָּמוֹ בְּדַם הַפְּסוּלִים, [א]כְּשֵׁר; שֶׁאֵין מַחֲשֶׁבֶת פּוֹסֶלֶת אֶלָּא בְּחוּץ לִזְמַנּוֹ וְחוּץ לִמְקוֹמוֹ, [ב]וְהַפֶּסַח וְהַחַטָּאת שֶׁלֹּא לִשְׁמָן:

גמ׳ מַאי טַעְמָא דְּרִבִּי יְהוּדָה, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, תְּרֵי קְרָאֵי כְּתִיבִי בְּנוֹתָר, כְּתוּב אֶחָד אוֹמֵר [ג] ׳לֹא תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר׳, וְכְתוּב אֶחָד אוֹמֵר [ד] ׳לֹא יַנִּיחַ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר׳, אִם אֵינוֹ עָנִין לְהַנִּיחַ, תְּנֵהוּ לְעָנִין מַחֲשֶׁבֶת הִינּוּחַ. וְרַבִּי יְהוּדָה הַאי קְרָא לְהָכִי הוּא דַּאֲתָא, הַאי מִיבְּעֵי לֵיהּ לִכְדַתְנֵיָא, [ה] ׳וּבִשַּׂר זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו׳, [ו]לְמַדְנוּ לְתוֹדָה שֶׁנֶּאֱכֶלֶת לְיוֹם וָלַיְלָה, חֲלִיפִין [ז]וְוִלְּדוֹת [ח]תְּמוּרוֹת מִנַּיִן, תַּלְמוּד לוֹמַר ׳וּבִשַּׂר׳; [ט]חַטָּאת וְאָשָׁם מִנַּיִן, תַּלְמוּד לוֹמַר ׳זֶבֶח׳; וּמִנַּיִן לְרַבּוֹת[י] [יא]שְׁלָמֵי נָזִיר [יב]שְׁלָמֵי פֶּסַח, תַּלְמוּד לוֹמַר ׳שְׁלָמָיו׳; לַחֲמֵי תוֹדָה וְחַלּוֹת וּרְקִיקִים שֶׁבְּנָזִיר מִנַּיִן, תַּלְמוּד לוֹמַר [ב] ׳קָרְבָּנוֹ׳, כּוּלָּן קוֹרֵא אֲנִי בְּהֵן ׳לֹא יַנִּיחַ׳. אִם כֵּן, לֵימָא ׳לֹא תוֹתִירוּ׳, מַאי ׳לֹא יַנִּיחַ׳, אִם אֵינוֹ עָנִין לְהִינּוּחַ, תְּנֵהוּ עָנִין לְמַחֲשֶׁבֶת הִינּוּחַ. הָתְנַח לְהַנִּיחַ, לְהוֹצִיא מַאי אִיכָּא לְמֵימַר. וְעוֹד, טַעְמָא דְּרִ׳ יְהוּדָה סְבָרָא הוּא, דְּתַנְיָא, [ג]אָמַר לָהֶם רַבִּי יְהוּדָה, אִי אַתֶּם מוֹדִים שֶׁאִם הִנִּיחוֹ לְמָחָר שֶׁהוּא פָּסוּל, אַף חִישֵׁב לְהַנִּיחוֹ לְמָחָר פָּסוּלִים. אֶלָּא טַעְמָא דְּרִבִּי יְהוּדָה סְבָרָא הוּא. וְנִיפְלוּג נַמִּי ר׳ יְהוּדָה בְּכוּחֵהוּ. בְּהֵי נִיפְלוּג, בְּשׁוֹבֵר עַצְמוֹת הַפֶּסַח וְלֶאֱכוֹל מִמֶּנּוּ נָא, זִיבְחָא גּוּפֵיהּ מִי מִיפְסֵיל; עַל מְנָת שֶׁיֹּאכְלוּהוּ טְמֵאִים וְשֶׁיַּקְרִיבוּהוּ טְמֵאִים, זִיבְחָא גּוּפֵיהּ מִי מִיפְסֵיל; שֶׁיֹּאכְלוּהוּ עֲרֵלִים וְשֶׁיַּקְרִיבוּהוּ עֲרֵלִים, זִיבְחָא גּוּפֵיהּ מִי מִיפְסֵיל. לִישְׁנָא אַחֲרִינָא, כֹּל כְּמִינֵיהּ. לְעָרֵב [ו] דָּמָן עִם דַּם הַפְּסוּלִין, [ז]רַבִּי יְהוּדָה לְטַעְמֵיהּ דְּאָמַר אֵין דָּם מְבַטֵּל דָּם; לִיתֵּן אֶת הַנִּיתָּנִין לְמַעְלָה לְמַטָּה, לְמַטָּה לְמַעְלָה, [ח]רַבִּי יְהוּדָה לְטַעְמֵיהּ דְּאָמַר שֶׁלֹּא לְמִקּוֹמוֹ נַמִּי מִקּוֹמוֹ קָרֵינָא בֵּיהּ. [ט]וְלִיפְלוּג בְּנִיתָּנִין בִּפְנִים שֶׁנִּתָּנוּ בַּחוּץ, וְהַנִּיתָּנִין בַּחוּץ שֶׁנִּתָּנוּ בִּפְנִים. קָסָבַר רַבִּי יְהוּדָה, בָּעֵינַן [י]מָקוֹם שֶׁיְּהֵא מְשׁוּלָּשׁ בְּדָם בְּבָשָׂר וּבְאֵימּוּרִין. וּמִי אִית לֵיהּ לְרַבִּי יְהוּדָה הַאי סְבָרָא, וְהָתְנַיָא, רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, [ב] ׳דָּבָר רָע׳, רִיבָּה כָּאן חַטָּאת שֶׁשְּׁחָטָהּ בְּדָרוֹם וְחַטָּאת שֶׁנִּבְנַס דָּמָהּ לִפְנִים פְּסוּלָה. וְלֵית לְרַבִּי יְהוּדָה ׳שְׁלִישִׁי׳[יא], [יב]וְהָתְנַן, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, הַכְּנִים בְּשׁוֹגֵג כָּשֵׁר, הָא בְּמֵזִיד פָּסוּל, וְקַיְיָמָא לָן בְּשֶׁכִּיפֵּר; הַשְׁתָּא וּמָה הָתָם עַיְילֵי עַיְילֵא[יב], אִי כִּיפֵּר לָא, הָכָא דְּחַשִּׁיב חַשּׁוּבֵי לֵא כָּל שֶׁכֵּן. תְּרֵי תַּנָּאֵי וְאַלִּיבָּא דְּרִבִּי יְהוּדָה. וְסָבַר ר׳ יְהוּדָה חַטָּאת שֶׁשְּׁחָטָהּ בְּדָרוֹם יְהָא

בְּכָל חֵלֶב, [י] הֲלָכָךְ גְּזֵירַת הַכָּתוּב דְּפָסוּל חוּץ לִמְקוֹמוֹ, חָבַל לְהַכְנִיסוֹ לִפְנִים לָהּ מִמֶּשֶׁבֶת הִיא: ׳דָּבָר רָע׳. לֹא תִּזְבַּח לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ שׁוֹר וָשֶׂה אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוּם וְגוֹ׳: רִיבָּה כָּאן. אֲזָהָרָה שֶׁלֹּא יִשְׁחוֹט הַחַטָּאת בְּדָרוֹם: וְחַטָּאת שֶׁנִּבְנַס דָּמָהּ לִפְנִים כו׳. כְּלוֹמַר, לֹא תִּזְבְּחֶנָּה עַל מְנָת לְהַכְנִיס דָּמָהּ לִפְנִים, וְאֲפִילּוּ הָכָא מַמָּשׁ קָמְזַהֵר לֵיהּ, אֶלָּא בְּמִמֶּשֶׁבֶת הַכְנָסָה, דְּהָא בְּהַכְנָסָה מַמָּשׁ קָמְזַהֵר לֵיהּ, וְקָא קָרֵי לֵיהּ ׳דָּבָר רָע׳, אֲלָמָא [יא] מִיפְסֵיל: הַכְּנִים בְּשׁוֹגֵג כָּשֵׁר. בְּגִמְרָא כָּל הַזְּפָסִים שֶׁנִּתְעָרְבוּ. וְקַיְיָמָא לָן. הָכָא בְּזִיבְחָא גּוּפֵיהּ מִי מִיפְסֵיל, וְאֲמַאי לָא מִיפְסֵיל בְּהַכְנָסָה; וְהַשְׁתָּא וּמָה כּוּ׳. דְּאִיכָּא לְמִשְׁמַע מִינֵּיהּ דְּכָל שֶׁכֵּן דְּמִמֶּשֶׁבֶת הַכְנָסָה לָא פְּסִיל:

יְהָא

בִּפְנִים בַּחוּץ. מִשּׁוּם דְּמִמֶּשֶׁבֶת הַכְנָסָה לָא מִיפְסֵיל, אֲבָל בְּזִיבְחָא גּוּפֵיהּ מִי מִיפְסֵיל. וְאֶת הַנִּיתָּנִין בַּחוּץ בִּפְנִים. מִשּׁוּם דְּמִמֶּשֶׁבֶת הַכְנָסָה לָא מִיפְסֵיל, אֲבָל בְּזִיבְחָא גּוּפֵיהּ מִי מִיפְסֵיל. שֶׁיֹּאכְלוּהוּ טְמֵאִים. מִשּׁוּם דְּמִמֶּשֶׁבֶת הַכְנָסָה לָא מִיפְסֵיל, אֲבָל בְּזִיבְחָא גּוּפֵיהּ מִי מִיפְסֵיל. שֶׁיֹּאכְלוּהוּ עֲרֵלִים. מִשּׁוּם דְּמִמֶּשֶׁבֶת הַכְנָסָה לָא מִיפְסֵיל, אֲבָל בְּזִיבְחָא גּוּפֵיהּ מִי מִיפְסֵיל. שֶׁיַּקְרִיבוּהוּ עֲרֵלִים. מִשּׁוּם דְּמִמֶּשֶׁבֶת הַכְנָסָה לָא מִיפְסֵיל, אֲבָל בְּזִיבְחָא גּוּפֵיהּ מִי מִיפְסֵיל. לְשַׁבֵּר עַצְמוֹת הַפֶּסַח. לְאַחַר שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. וְלֶאֱכוֹל הֵימֶנּוּ נָא. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. וּלְעָרֵב דָּמוֹ בְּדַם הַפְּסוּלִים. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. כְּשֵׁר. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. שֶׁאֵין מַחֲשֶׁבָה פּוֹסֶלֶת אֶלָּא בְּחוּץ לִזְמַנּוֹ וְחוּץ לִמְקוֹמוֹ. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. וְהַפֶּסַח וְהַחַטָּאת שֶׁלֹּא לִשְׁמָן. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל.

גמ׳ מַאי טַעְמָא דְּרִבִּי יְהוּדָה. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. תְּרֵי קְרָאֵי כְּתִיבִי בְּנוֹתָר. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. כְּתוּב אֶחָד אוֹמֵר. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. לֹא תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. וְכְתוּב אֶחָד אוֹמֵר. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. לֹא יַנִּיחַ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. אִם אֵינוֹ עָנִין לְהַנִּיחַ. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. תְּנֵהוּ לְעָנִין לְמַחֲשֶׁבֶת הִינּוּחַ. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. וְרַבִּי יְהוּדָה הַאי קְרָא לְהָכִי הוּא דַּאֲתָא. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. הַאי מִיבְּעֵי לֵיהּ לִכְדַתְנֵיָא. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. וּבִשַּׂר זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. לְמַדְנוּ לְתוֹדָה שֶׁנֶּאֱכֶלֶת לְיוֹם וָלַיְלָה. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. חֲלִיפִין וְוִלְּדוֹת תְּמוּרוֹת מִנַּיִן. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. תַּלְמוּד לוֹמַר וּבִשַּׂר. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. חַטָּאת וְאָשָׁם מִנַּיִן. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. תַּלְמוּד לוֹמַר זֶבֶח. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. וּמִנַּיִן לְרַבּוֹת שְׁלָמֵי נָזִיר שְׁלָמֵי פֶּסַח. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. תַּלְמוּד לוֹמַר שְׁלָמָיו. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. לַחֲמֵי תוֹדָה וְחַלּוֹת וּרְקִיקִים שֶׁבְּנָזִיר מִנַּיִן. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. תַּלְמוּד לוֹמַר קָרְבָּנוֹ. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. כּוּלָּן קוֹרֵא אֲנִי בְּהֵן ׳לֹא יַנִּיחַ׳. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. אִם כֵּן, לֵימָא ׳לֹא תוֹתִירוּ׳, מַאי ׳לֹא יַנִּיחַ׳, אִם אֵינוֹ עָנִין לְהִינּוּחַ. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. תְּנֵהוּ עָנִין לְמַחֲשֶׁבֶת הִינּוּחַ. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. הָתְנַח לְהַנִּיחַ. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. לְהוֹצִיא מַאי אִיכָּא לְמֵימַר. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. וְעוֹד, טַעְמָא דְּרִ׳ יְהוּדָה סְבָרָא הוּא. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. דְּתַנְיָא. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. אָמַר לָהֶם רַבִּי יְהוּדָה. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. אִי אַתֶּם מוֹדִים שֶׁאִם הִנִּיחוֹ לְמָחָר שֶׁהוּא פָּסוּל. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. אַף חִישֵׁב לְהַנִּיחוֹ לְמָחָר פְּסוּלִים. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. אֶלָּא טַעְמָא דְּרִבִּי יְהוּדָה סְבָרָא הוּא. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. וְנִיפְלוּג נַמִּי ר׳ יְהוּדָה בְּכוּחֵהוּ. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. בְּהֵי נִיפְלוּג. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. בְּשׁוֹבֵר עַצְמוֹת הַפֶּסַח וְלֶאֱכוֹל מִמֶּנּוּ נָא. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. זִיבְחָא גּוּפֵיהּ מִי מִיפְסֵיל. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. עַל מְנָת שֶׁיֹּאכְלוּהוּ טְמֵאִים וְשֶׁיַּקְרִיבוּהוּ טְמֵאִים. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. זִיבְחָא גּוּפֵיהּ מִי מִיפְסֵיל. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. שֶׁיֹּאכְלוּהוּ עֲרֵלִים וְשֶׁיַּקְרִיבוּהוּ עֲרֵלִים. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. זִיבְחָא גּוּפֵיהּ מִי מִיפְסֵיל. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. כֹּל כְּמִינֵיהּ. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. לְעָרֵב דָּמָן עִם דַּם הַפְּסוּלִין. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. רַבִּי יְהוּדָה לְטַעְמֵיהּ דְּאָמַר אֵין דָּם מְבַטֵּל דָּם. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. לִיתֵּן אֶת הַנִּיתָּנִין לְמַעְלָה לְמַטָּה לְמַטָּה לְמַעְלָה. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. רַבִּי יְהוּדָה לְטַעְמֵיהּ דְּאָמַר שֶׁלֹּא לְמִקּוֹמוֹ נַמִּי מִקּוֹמוֹ קָרֵינָא בֵּיהּ. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. וְלִיפְלוּג בְּנִיתָּנִין בִּפְנִים שֶׁנִּתָּנוּ בַּחוּץ. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. וְהַנִּיתָּנִין בַּחוּץ שֶׁנִּתָּנוּ בִּפְנִים. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. קָסָבַר רַבִּי יְהוּדָה. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. בָּעֵינַן מָקוֹם שֶׁיְּהֵא מְשׁוּלָּשׁ בְּדָם בְּבָשָׂר וּבְאֵימּוּרִין. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. וּמִי אִית לֵיהּ לְרַבִּי יְהוּדָה הַאי סְבָרָא. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. וְהָתְנַיָא. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. ׳דָּבָר רָע׳. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. רִיבָּה כָּאן חַטָּאת שֶׁשְּׁחָטָהּ בְּדָרוֹם וְחַטָּאת שֶׁנִּבְנַס דָּמָהּ לִפְנִים פְּסוּלָה. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. וְלֵית לְרַבִּי יְהוּדָה ׳שְׁלִישִׁי׳. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. וְהָתְנַן. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. הַכְּנִים בְּשׁוֹגֵג כָּשֵׁר. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. הָא בְּמֵזִיד פָּסוּל. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. וְקַיְיָמָא לָן בְּשֶׁכִּיפֵּר. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. הַשְׁתָּא וּמָה הָתָם עַיְילֵי עַיְילֵא. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. אִי כִּיפֵּר לָא. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. הָכָא דְּחַשִּׁיב חַשּׁוּבֵי לֵא כָּל שֶׁכֵּן. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. תְּרֵי תַּנָּאֵי וְאַלִּיבָּא דְּרִבִּי יְהוּדָה. אֲפִילּוּ בְּלֹא שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל. וְסָבַר ר׳ יְהוּדָה חַטָּאת שֶׁשְּׁחָטָהּ בְּדָרוֹם יְהָא

שֶׁיֹּאכְלוּהוּ

מסורת הש״ס עם הוספות

א) תוספתא דמנחות פ״ב ה״ח, **ב)** [ממנחות לא]: מיר מה:]. **ג)** [ומנחות לא]: מיר מה:]. **ג)** [עי׳ תוס׳ ספחים עמ: ד״ה לימד וכו׳ שהיינו שפרט״ל דסבא וכן הסיגו בתוס׳ לגעיל ט. ד״ה ושלמים ועוד בר״ה ה. ד״ה שלמי פסח]. **ד)** [ממנחות יח.]. **ה)** [לגעיל לה. וש״נ]. **ו)** [עי׳ תוס׳ לגעיל כז. ד״ה ולא]. **ז)** עי׳ תוס׳ לגעיל כז: ד״ה אמר שמואל (ש״מ). **ח)** [לגעיל כט. לקמן פב:]. **ט)** לקמן פב. לקמן פב:]. **י)** מנחות פ:. **כ)** ויקרא יט ו. **ל)** ספחים נט:. **מ)** עי׳ לקמן פד:. **נ)** כט:. **ס)** וזה מפורש בסוף פרק התערובות.

הגהות הב״ח

(א) גמ׳ לגרע דמו וכו׳ שלא במקומו נמי: **(ב)** רש״י ד״ה לגרע דמו בדם כו׳ האי כולהיה מעיונא כלומר ואי ליפליג: **(ג)** ד״ה ליתן לח המיגמים וכו׳ ואי ליפלוג: **(ד)** ד״ה ר״ל לעטמיים וכו׳ וליפלוג בלוגן. ל״נ עי׳ זה בתוס׳ דף כו ע״כ:

גליון הש״ס

[מגמ״ר תוס׳ ד״ה שיאכלוהו וכו׳ ואי לא קאי להוציאו רק אדם אתי שפיר הכי. ע׳ מנחות יח ע״א בתוס׳ ד״ה גזירה וכו׳]:

תורה אור השלם

א) וְלֹא תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר וְהַנֹּתָר מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹפוּ: [שמות יב, י]

לשה״פ בְּיוֹם הַהוּא יֵאָכֵל לֹא תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר אֲנִי יְיָ: [ויקרא כב, לֹ]

ב) וּבִשַּׂר זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו בְּיוֹם קָרְבָּנוֹ יֵאָכֵל לֹא יַנִּיחַ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר: [ויקרא ז, טו]

ג) לֹא תִזְבַּח לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ שׁוֹר וָשֶׂה אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוּם כָּל דָּבָר רָע כִּי תוֹעֵבַת יְיָ אֱלֹהֶיךָ הוּא: [דברים יז, א]

ליקוטי רש״י

[נדפס בעמוד ב]

הגהות וציונים

(ו) תיבות ״ומנין לרבות״ נמחקות וצ״ל ״שלמי נזיר ושלמי פסח מנין״ ת״ל שלמיו״ (ש״מ): **(ז)** נ״א פסול **פסול** (גליון) וכ״ה בש״מ: **(ג)** נ״א ״ולית ליה לרבי יהודה **האי סברא** והתנן״ כו׳ ועי׳ במימוני פ״ב מהלכות פסח״מ ובכ״מ ובה״ז (גליון) וכ״ה בש״מ: **(ד)** דעיילי עיילי (ש״מ): **(ה)** ותמורות (ש״מ): **(ו)** דיאכלהו דהוי בבשר **ואם** יאכלו (ש״מ). בגליון ״נ״א וכן שיאכלוהו ערלים ושיקריבוהו ערלים״: **(ז)** ליפלוג **במחשבת ליתן דם** שלא במקומו (ש״מ): **(ח)** בחרן כו׳. מהניתנין (גליון): **(ט)** נ״א ״מקומו״ (גליון): **(י)** בכל אלה **לאפוקי היכל שאין בו הקטרת איזורין ואבי״ת בשר** הלכך (ש״מ): **(יא)** אלמא **בדיבורא** מיפסיל (ש״מ): **(יב)** פירקא (שמב״ר): **(יג)** אינו **ענין** למפסח (ש״מ): **(יד)** סמוך **לסופו** (עי׳ השלמות): **(טו)** דיאכלוהו דהוי בבשר **ואם** יאכלו (ש״מ): **(טז)** או **להוציאו** לחוץ (ש״מ): **(יז)** כמחשבתו (ש״מ): **(יח)** **אבל** אכתי (ש״מ): **(יט)** שפיר **טפי** (ש״מ): **(כ)** דלא בעי **מקום משולש** משום (ש״מ): **(כא)** ס״א דבור **רע** דהיינו (ש״מ): **(כב)** קרבנות **דבשאר קרבנות נמי פסול** (ש״מ): **(כג)** נ״א **או אם** כו׳ (צ״קן). הנוסח שלפנינו הוא מהבה״ד: **(כד)** ״מחשבת״ נמחק (ש״מ): **(כה)** נ״א להכניס **בלא** לכפר. צ״ק (גליון). וכזה בש״מ: **(כו)** ״דהוא בכיפר״ נמחק (ש״מ): **(כז)** הס״ד, ומה״ד **הכא דחישב לא כל שכן.** (שמב״ר): **(כח)** נראה דצ״ל **אבל** למחשבת הינוח לא מדרש כלל **דלא אוקימנא** אם אינו ענין **רק כמו הענין** שמשמע מתוך (גליון): **(כט)** אולי צ״ל **למה** פסול **דהא אם הניחם עד למחר** ג״כ **אינו פסול** וכו׳ (גליון):

מסכת טהרות

פרק ז׳ משנה א׳

הַקֹּדֶר שֶׁהִנִּיחַ אֶת קְרָדֹתָיו וְיָרַד לְשָׁתוֹת. הַפְּנִימִיּוֹת טְהוֹרוֹת. וְהַחִיצוֹנוֹת טְמֵאוֹת. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, בַּמֶּה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּמָתְרוֹת. אֲבָל בַּאֲנָדוֹת, הַכֹּל טָהוֹר. הַמּוֹסֵר מַפְתְּחוֹ לְעַם הָאָרֶץ, הַבַּיִת טָהוֹר, שֶׁלֹּא מָסַר לוֹ אֶלָּא שְׁמִירַת הַמַּפְתֵּחַ:

עין משפט נר מצוה

לט א מיי׳ פי״ג מהלכות פסח״מ הלכה ח:
מ ב מיי׳ פט״ו מהלכות פסח״מ הלכה ח:
מא ג מיי׳ פ״י מהלכות מעה״ק הלכה ז:
מב ד מיי׳ פ״ד מהלכות תמורה הלכה ח:
מג ה מיי׳ פ״ג מה׳ שס הלכה ח:
מד ו מיי׳ פ״ג מהלכות מעה״ק הלכה ז:
מה ז מיי׳ שם ופ״מ מהלכות מזיד הלכה יב:
מו ח מיי׳ פ״י מהלכות קרבן פסח הלכה יג ולגמ׳ כהסי׳ בריש״ם אלא ממתניתין דספחים דמאכל לב׳ ימים ולילה אחד:

שיטה מקובצת

גמרא תרי קראי כתיבי. פ״ה חד גבי פסח וחד גבי נותר. וקשה דא״כ מאי שייך לומר אם אינו ענין האי לגופיה איצטריך והאי לגופיה איצטריך לכן נ״ל דתרווייהו בתורה כתיבי חד בפרשה צו וחד בפרשה אמור. (מהר״פ ז״ל):

א״כ לימא קרא לא תותירו מאי לא יניח אם אינו ענין להינוח תנהו ענין למחשבת הינוח. וא״ת אימא איפכא דלא תותירו אתיא למחשבת נותר ואם אינו ענין דמלא יניח נפקא תנהו ענין למחשבת נותר. וי״ל דלא תותירו לא מצינו למידרש דמשום מחשבת נותר אתיא. ויש לנמגם מאי טעמא (דמאם) [לא אמרינן דאתיא מאם] אינו ענין ואמר מהר״פ משום דלא תותירו משמע לעולם שמהיר לאכול שלא יביאנו לידי נותר הלכך באם אינו ענין לא הוי מדרש משחבת נותר אלא למחשבת לאכול חוץ לזמנו (הלכך[סא]) למחשבת הינוח לא מדרש כלל דאוקימנא ע״י אם אינו ענין מעטה) שמשמע מתוך הפסוק והיינו אכילה כמו שמצינו גבי דתן ואבירם ויותירו אנשים ממנו עד (ה)בוקר (שמות טז כ) שלא אכלו כל המן שלקטו ובלשון המשנה נמי נותר הוי אכילה כדאמר לעיל (כג:) אם עון נותר הרי כבר נאמר לא יחשב פי׳ עון נותר ממש לאכול חוץ לזמנו אבל לא יניח משמע לשון הצנעה מתוך הפסוק כמו ויניחוהו במשמר (ויקרא כד יב) אלמא משמע לשון הצנעה הילכך באם אינו ענין מוקמינן ליה למחשבת הינוח. (מהר״פ ז״ל):

אי אתם מודים שאם הניחו למחר שהוא פסול. וא״ת להניח אימורים מאי איכא למימר למה הם הניחם למחר שיהא פסול דהא הוא עצמו שלא נקטרו אימוריו כשר. וי״ל דגזרינן להניח אימורין אטו אימורין דמו א״נ כיון דבהנחת א